

Chr. R. Christensen: Da Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen turde være stærkt paakrævet, kan vi i mit Parti modtage et Forslag om Støtte til Bekæmpelsen med Tilfredshed, og Partiet vil i Fremtiden støtte en fortsat Lovgivning desangaaende. Kvægtuberkulosen er i de senere Aar bekæmpet dels paa Grundlag af den mere varige Lov af 1932 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg og Svin og dels paa Grundlag af de periodiske Love, hvoraf vi nu har en til Behandling. Der har været talt om Ændring af den varige Lov, og der er ingen Tvivl om, at det i Landbrugets Kredse vilde hilse med Tilfredshed, om en Ændring af denne Lov kunde fremskyndes meget stærkt, idet Tuberkulosebekæmpelsen mange Steder paa Øerne er saa langt fremme, at Tiden vist snart er inde til at gøre Arbejdet færdigt i en hel Række Omraader.

Under alle Omstændigheder maa man finde, at den Lovgivning, man har, ikke har været omfattende nok til, at man i alle Tilfælde kunde fremme Arbejdet saa stærkt, som det kunde ønskes inden for Landbrugernes Kreds. Enkelte Personer har været i Stand til igennem mere end et Aar at forhindre, at en bestemt Mejerikreds blev renset, blot fordi man holdt nogle ganske faa Dyr tilbage, idet den gamle Lov har forudsat, at der skulde være Enighed, for at en Vurdering kunde faa Gyldighed og man kunde kræve Nedslagning. Der er i § 1, Stk. 2, i det foreliggende Forslag givet Landbrugsministeren Ret til at lade foretage Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer. Jeg ved ikke, om denne Bemyndigelse er tilstrækkelig vidtgaaende, men jeg vilde gerne, om den højtærede Landbrugsminister i et Udvalg kunde give nærmere Oplysninger herom. Situationen er i hvert Fald saadan, at man maa ønske, at hele dette Arbejde fremmes i langt stærkere Grad, end det er sket hidtil.

Det samme gælder Spørgsmaalet om smitsom Kastning. Man har her en Bevilling paa 100 000 Kr., og jeg tror, at man kan være enig om, at denne Bevilling er rigtig, men om den er tilfredsstillende, og om det Arbejde, der bliver gjort for at rense Landet for smitsom Kalvekastning, ikke kunde fremmes nok saa stærkt, er et andet Spørgsmaal, som jeg kunde ønske fremdraget i et eventuelt Udvalg. Endvidere er der Spørgsmaalet om, hvorvidt den Serum, der stilles til Raadighed, fremskaffes i en saadan Mængde, at det er helt ud tilfredsstillende.

Jeg kan fra mit Partis Side love en velvillig Indstilling over for hele Sagen, idet jeg ønsker, at Lovforslaget maa blive

gjort til Genstand for en grundig Under søgelse i et Udvalg.

N. P. Andreasen: Jeg vil gerne sige den højtærede Landbrugsminister Tak for Fremsættelsen af det Lovforslag, vi her behandler. Det Arbejde, der hidtil er gennemført paa dette Omraade, er af meget stor Betydning for hele Landbruget; ja, man kan sige, at det har Betydning for hele Landet, at Udryddelsen af Tuberkulosen i vore Kvægbesætninger er blevet taget op saa rationelt, som Tilfældet er.

De forskellige Bestemmelser, Lovforslaget indeholder, skal jeg ikke hæfte mig stærkt ved. Loven er, som det allerede er sagt, en Bemyndigelseslov for Landbrugsministeren, der, bistaet af et Udvalg inden for Landbruget, kan gennemføre de Foranstaltninger, der er Tale om her. Men der er et Spørgsmaal, som jeg gerne vilde pege paa. Som Forholdene har været hidtil, har det været Slagteafgifterne, der har givet de Beløb, som i saa rigt Maal — efter hvad man kan lase i Bemærkningerne til Lovforslaget — har været til Stede i disse Aar. Saadan vil det ikke være i den Tid, der nu kommer. Man har her regnet med, at der skulde lægges en Eksportafgift af 1 Øre pr. kg paa alle Dyr — jeg maa forstaa det saadan, at det er regnet ud i levende Dyr, men at det alligevel er en Afgift, der omfatter baade levende og slagtede Dyr —, og der er i Bemærkningerne regnet med en Eksport af levende Dyr paa ca. 300 000 Stkr. om Aaret, hvoraf Afgiften skulde indbringe 1 350 000 Kr. Jeg vil gerne heroverfor bemærke, at det Tal, der her er opstillet, 300 000 levende Dyr, forekommer mig at være meget højt anslaaet for den kommende Tid. Man ved jo, at det for indværende Aars Vedkommende er saadan, at der ikke regnes med ret meget over 350 000 Dyr til Eksport, og dette er i en Tid, hvor der foretages en Reduktion af vore Kreaturbesætninger i meget stor Udstrækning. Naar denne Reduktion af Kreaturbesætningerne er gennemført — og alle er enige om, at det er en Nødvendighed at gennemføre den i Øjeblikket, hvis man i det hele taget skal kunne føde de Kreaturer af egen Avl, der bliver tilbage her i Landet —, tror jeg ikke, det vil være muligt at komme op paa en Eksport af 300 000 Dyr i det kommende Aar.

Man vil altsaa lade opkræve en Afgift paa 1 Øre pr. kg levende Vægt, og Staten tilskylder derefter en Trediedel af det Beløb, der kommer ind, dog ikke ud over 1 Mill. Kr. Hvis nu det Beløb, der indkommer ved